

- ταῖς δ' ἀγανοφρονέουσα μετήυδα Παλλὰς Ἀθήνη
 λήγεται νεικείουσ' οὐρανόεντα τέκη,
 μηδέ τ' ἔρις κακόχαρτος ἐν ὑμῖν ἀμφὶς ὀρώροι
 10 εἶνεκ' ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΥ· ὅς γὰρ εὖς τελέθει
 Παῖς Κωνσταντίνου Μουρουζάων ἔχ' ἀρίστου
 εὐκλεέος ποτ' Ἀγού· τὸν περὶ κῆρι φίλευν
 ἦν διὰ φραδμοσύνην, φρένα τ' ἔμπεδον, ἰδμοσύνην τε,
 βουλὴν δ' ἦν πυκινὴν, τῆσι κέκαστο μάλα·
 τῷ γε διηνεκέως τε μετήμην· ἴς τε καὶ ὑμεῖς
 πρήξεσιν οἱ πάσαις συμπαρεοῦσαι ἄτε.
 τῷ ῥα χαριζομένη τόδε ΜΟΥΤΡΟΥΖΗΓ' ΟΝ ἔρνος
 τιτθεῖη πινυτῆ προφρονέως ἐκόμειν,
 20 Υἱέω δ' ὡς ἀτίταλλον εἰοῦ πατρὸς ἐν μεγάροισι
 μητέρος ἐκ κόλπων ἀπτικά δεξαμένη.
 δῆκα δ' ἐγὼ προτέρη σήθεσσιν οἱ ἔμπεδον ἦτορ,
 εὐφύην τ' ἐρατὴν, αἰπὺν ὁμοῦ τε νόον.
 πνεῦσα δ' οἱ εὐμαδίην ξὺν ἐχέφρονι φραδμοσύνηφι
 κοσμήσασ' ἀρετῶν ἄνδρασιν ἐγγενέων.
 δῶκα δέ μιν Μούσῃσι μελιφθόγγοισιν ἔπειτα,
 αἰ δὴ ῥηϊδίως πᾶν γένος εὐεπίης
 ἰδμοσύνης τ' ἐδίδαξαν ἀμύμονος, ἰδμονά δ' ἔρξαν
 γλωσσῶν τ' ἀλλοθρόων καί τε δαημοσύνης
 παντοίης, ἱερῆς τ', ἰδ' ἐπίφρονος εὐτροπίης τε,
 30 καὶ σοφὸν ἀτρεκέως τεῦξαν ἀμύμονά μιν.
 εἶτα Θέμις δ' ἐμύησε θεμιστάς τ' εὐδικίην τε,
 ἰθεῖη κραίνειν πάντα δικασπολίη.